

רע"פ 1536/20 - מאיר אלבז נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1536/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מאיר אלבז

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-עפ"ג 72554-05-19 מיום 17.2.2020 שניתן על ידי השופטים: ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל ו-ח' זנדברג

בשם המבקש: עו"ד נח אולשה

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל וח' זנדברג) בעפ"ג 72554-05-19 מיום 17.2.2020 בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופטת ש' לארי-בבלי) בת"פ 40197-01-19 מיום 16.4.2019.

2. בהכרעת דינו של בית משפט השלום מיום 7.4.2019, הורשע המבקש על פי הודאתו בביצוע עבירות תקיפה ואיומים כלפי רעייתו (להלן: המתלוננת) בשלושה אירועים שונים המתוארים בכתב האישום המתוקן, הכולל שלושה אישומים.

על פי המתואר באישום הראשון, ביום 9.1.2019, בעיצומו של ויכוח שניטש בינו לבין המתלוננת, דחף המערער כיסא לכיוונה, התקדם לעברה - וחבט בפניה בתנועת אגרופ.

לאחר מכן, הלך המבקש למטבח ונטל לידיו סכין אותו הצמיד למותנה של התלוננת ואמר "זהו! זה הסוף שלך, אני ארצח אותך היום. היום זה היום האחרון שלך".

בשלב זה נמלטה המתלוננת מביתה והזעיקה את משטרת ישראל. המבקש הובא למעצר בתחנת משטרה בעיר מגוריו, אולם בהמשך יצא על דעת עצמו מתחנת המשטרה - ורק לאחר מכן נעצר בשנית על ידי שוטר.

על פי האישום השני, כשבועיים לפני האירוע שבאישום הראשון, הכה המבקש במתלוננת באמצעות מכות אגרופ בידה הימנית בעת ויכוח עימה, וגרם לה לשטף דם.

באישום השלישי מתואר כי ביום 1.6.2018 או בסמוך לכך, בעט המבקש ברגלה של המתלוננת מספר בעיטות וגרם לשטפי דם ברגלה.

3. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על חומרת מעשיו של המבקש, תוך שהתייחס לפגיעה שגרם "בשלומה הגופני, ביטחונה האישי ושלוות נפשה של המתלוננת", ולכך שחזר על מעשיו התוקפניים מספר פעמים.

לאחר שבחן את מדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של המבקש הוא בין עונש של מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של המבקש בתוך מתחם זה, שקל בית משפט השלום לקולא את העובדה שהמבקש הודה במיוחס לו, וכן את נסיבותיו האישיות, לרבות מצבו הבריאותי הקשה. עם זאת, הודגש כי המבקש ביצע את המעשים חודשים ספורים לפני מועד מתן גזר הדין, באופן המלמד כי מצבו הבריאותי לא עצר בעדו מלנהוג באלימות כלפי המתלוננת.

לאור שיקולים אלו, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 12 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יבצע עבירות אלימות ואיומים למשך שלוש שנים; ופיצוי למתלוננת בסך 4,000 ש"ח.

4. בפסק דינו מיום 17.2.2020 דחה בית המשפט המחוזי בירושלים את ערעורו של המבקש על חומרת העונש.

בית המשפט המחוזי עמד על החומרה שבמעשי המבקש, והדגיש כי במקרה דנן "מתעורר חשש ממשי לשלומה של המתלוננת".

עוד צוין כי חרף מצבו הבריאותי של המבקש, אשר אובחן בסמוך לדיון בערעור כחולה בדמנציה, "אין מנוס מהטלת עונש מאסר ממשי" עליו. זאת, בין היתר לנוכח הרשעתו בשנת 2010 בביצוע עבירת אלימות נוספת כלפי המתלוננת ושלוש האירועים האלימים בעטיים הורשע בהליך דנן, המלמדים כולם על הסכנה הנשקפת ממנו.

5. מכאן הבקשה שלפניי למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר בצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר עליו.

בבקשתו, טוען המבקש כי מצבו הבריאותי הידרדר לאחרונה, ועל כן יש להקל בעונשו כך שלא יישא עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה. כמו כן, נטען כי המבקש הוא שמסייע כיום למתלוננת אשר מצבה הבריאותי אף היא אינו שפיר – ואם ישהה במאסר היא עלולה להיזקק ללא סיוע מתאים.

לטענת המבקש, בני משפחתו תומכים אף הם בהקלה בעונשו לאור חששות אלו.

6. דין בקשת רשות הערעור להידחות.

כידוע, ככלל לא תינתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" אלא במקרים חריגים, שבהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים להליך, או במקרים שבהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש.

זאת ועוד, בקשת רשות ערעור המופנית כלפי גזר הדין לא תתקבל אלא במקרים שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת בנסיבות דומות (רע"פ 9059/18 והבינ' מדינת ישראל (17.12.2019)).

עניינו של המבקש אינו נמנה על מקרים חריגים אלו.

7. מעשיו החמורים של המבקש, אשר פגע במתלוננת פעם אחר פעם ואיים לרצוח אותה תוך שהצמיד סכין לגופה, מחייבים ענישה מחמירה הכוללת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

לדאבונו, פעם אחר פעם אנו מתוודעים למעשי רצח מזעזעים בין בני זוג אשר קדמה להם מסכת אירועים אלימה ארוכת שנים שהייתה ידועה לכול. כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד.

8. כמו כן, אין במצבו הבריאותי הקשה של המבקש, כשלעצמו, כדי להצדיק מתן רשות ערעור על גזר דינו.

בית המשפט המחוזי התייחס בערעור להחמרה במצבו הבריאותי של המבקש, אולם סבר כי אין בכך כדי להביא להקלה בעונשו לנוכח הסכנה הנשקפת ממנו – ואף אני איני סבור כך.

התנהגותו האלימה של המבקש נמשכה חרף חולשתו הפיזית ומצבו הבריאותי הרעוע. אמנם, לאחרונה חלה הידרדרות נוספת במצבו, אך כעולה מפסק דינו של בית המשפט המחוזי, אין בכך כדי לשלול את החשש הממשי לשלומה של המתלוננת.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

משכך, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

10. לתשומת לב שירות בית הסוהר באשר למצבו הרפואי הנטען של המבקש.

מזכירות בית המשפט תעביר עותק מההחלטה לשירות בתי הסוהר.

ניתנה היום, ה' באדר התש"ף (1.3.2020).

שׁוֹפֵט
